

Дибича, потвърждава услугитѣ на българитѣ, които „предано и безвъзмездно“ служили като съгледвачи и показали такава неизмѣнна привързаност къмъ освободителната братска армия, щото Дибичъ намѣрилъ смѣлостъ да продължи похода си къмъ Одринъ и по-нататъкъ. Тъкмо затова, обаче, сега разочарованието е било по-голѣмо. Не сж били малцина ония българи, които жорѣли Русия, че е предприела похода си и че не е прокарала въ мирния договоръ нѣщо благоприятно за българитѣ. Изказвало се е мнение, не би ли било по-добре за българитѣ, ако тѣ не се довѣряваха по гибеленъ предразсждъкъ на руситѣ и потърсѣха по-отрано нѣкакво сближение съ турцитѣ, по примѣра на ерменци и евреи, и следвайки една по-практична политика, именно като изучаватъ турски езикъ и ставатъ чиновници на турската държава, да защищаватъ тая държава общо съ турцитѣ противъ врага ѝ, за да иматъ еднакви облаги.

Но за подобни разкаяния е било вече късно. Мирниятъ договоръ билъ подписанъ, и сливенци, които още при самото влизане на руситѣ въ града имѣ се притекли на помощъ чрезъ единъ свой волентирски отредъ отъ 600 юначни мжже, не очаквали нищо добро за себе си, спомняйки си както неоправданитѣ насилия надъ турцитѣ въ града, така и грабежитѣ или убийствата надъ турското население въ околнитѣ села отъ страна на буйнитѣ волентери. Настѣпила „вавилонска бъркотия“ въ предложенията за изходъ отъ трудното положение. Събрания на гражданитѣ ставали всѣки день следъ новината за Одринския миръ, безъ да се идва до единомислие. И на край, следъ дълги препирни, било решено да се изпрати една делегация до главнокомандуващия Дибичъ въ Бургасъ, която да му изложи безизходното положение на българитѣ въ Тракия. Делегацията се състояла отъ сливенцитѣ Василь Михайловъ, Атанасъ Паскалевъ и Цецо Коньовъ. Тя ще се е явила при Дибича навѣрно презъ есенъта на 1829 г., тъй като вече на 9 януарий 1830 г. главнокомандуващиятъ е далъ написано на български (но съ гръцки букви!) упжтване, какъ да постѣпи народътъ, ако пожелае да се пресели въ Русия. Въ упжтването се казвало, че рускиятъ царъ оставялъ българитѣ свободни да избератъ едно отъ дветѣ: или да останатъ въ отечеството си, или да се изселятъ, като по-